

**LES 20 NORMES PER A CONVERTIR
AL SEU FILL MENOR D'EDAT,
EN UN AUTÈNTIC CIBERCRIMINAL !**

per Ramon Arnó (advocat) i Jaume Guasch (Enginyer)

- **INTRODUCCIÓ**

- T'ho dic al revés per a què m'entenguis, oi?
- Hem escrit la cara B dels bons consells amb molt sentit de l'humor -i així s'han d'aplicar!-
- Els experts diuen que:
 - Un psiquiatra és una persona que ens fa moltes preguntes molt cares, que la teva dona o el teu marit et fan cada dia gratis.
 - També que pensar segurament és el treball més difícil que existeix i aquesta és la raó que explica que hi hagi tant poques persones que ho practiquin.
- Per tant aquestes 20 normes són només algunes idees, adreçades a mares i pares i que tenen com a finalitat:
 - Que ens fem tots moltes preguntes, abans que ens les faci un altra persona -un psicòleg, un mosso o un jutge, per exemple-
 - I que anem pensant en les respostes abans que sigui massa tard !
- Pares i mares, poseu-vos còmodes, i sobretot reflexioneu sobre les pautes que ara comentarem

- **1.- LA XARXA.**

- No fometeu el diàleg a casa i per tant no cometeu l'error de parlar amb els vostres fills.
- És molt important prohibir l'ús d'Internet a casa, ja que Internet és una moda i en uns mesos desapareixerà.
- Per tant Internet no ha d'entrar, sota cap concepte, dins de la família.
- Si no se'n surt de la prohibició absoluta d'Internet, cal donar als fills accés totalment lliure i eduqueu-los tot dient:
 - Com que jo no vaig tenir Internet de petit, als meus fills sobretot que no els hi falti Internet.
 - Els fills tenen un dret innat i irrenunciable a utilitzar Internet quan vulguin i on vulguin, dret que no es pot restringir en cap cas i molt menys per part dels pares.
 - Els fills han d'entendre que és molt més important el que passa a la xarxa que a la vida real, per tant a l'hora de decidir entre xarxa o món real, sempre xarxa.
 - Per tant feu desconnectar als fills del món real i connecteu-los amb la xarxa.
 - Internet és un lloc molt segur (no cal adoptar per tant mesures de seguretat).
 - Internet és un lloc anònim (tot el que fem a Internet no ho sabrà mai ningú).
 - Internet és un lloc on faràs tot el que mai faries a la vida real (el que fas a Internet no té conseqüències, i si les tingués, ningú ens enxamparà).
 - Internet és la veritat absoluta (és molt important que entenguin que Internet és infal·libre, que no s'equivoca i per tant, no sigui mai crític amb Internet).

- Si el seu fill, per error, li pregunta sobre Internet (perquè a l'escola li han inculcat que quan un no sap una cosa, s'ha de preguntar) segueixi les següents instruccions:
 - No respongui (excuses com: no tinc temps o no puc, sempre van molt bé).
 - Pensi que tot el que li digui al seu fill sobre Internet, el dia de demà ho podrà utilitzar en contra seva.
- Si es vostè qui comet l'error de parlar amb el seu fill d'Internet, faci-ho el més tard possible, l'ideal és el dia abans que faci els 18 anys.
- Com a pare tampoc cometí la imprudència d'aprendre com funciona Internet, el correu electrònic o les xarxes socials (el seu fill sospitaria sobre la seva salut mental).
- Pensi que tenir interès en qui són els amics del seu fill és una clara intromissió a la seva intimitat, que hauria d'estar castigada al Codi Penal (si algú coneix a algun diputat, si-us-plau feu-li arribar aquesta petició).
- Així cal que visqueu tranquils i per tant res de conèixer els pares dels amics dels fills, ni de quedar amb ells.

- **2.- LA PÀTRIA POTESTAT I LA RELACIÓ AMB ELS FILLS.**

- Això de la pàtria potestat és un invent passat de moda (vigilar, educar, parlar amb els fills son teories que no funcionen).
- Com que el legislador penal ja ha dit que els fills són irresponsables penalment fins als 14 anys, per què voleu portar-li la contrària al legislador i educar als fills a ser responsables abans d'aquesta edat?
- No parli ni molt menys preguntí al seu fill sobre el que fa a Internet ja que això li podria causar danys irreversibles que després ni el millor dels psiquiatres solucionaran.
- No creï mai un entorn de confiança amb el seu fill, ni l'acostumi a que ell li consulti si té problemes amb persones a Internet.
- Al contrari cal que s'acostumi als fill a trucar al servei tècnic directament ja que si els hi donem tot mastegadet, després s'acostumen malament i no maduren, així que cal que s'espavilin de petits.
- La seguretat dels fills a la xarxa és massa important per deixar-la en mans dels pares i de les escoles, per tant cal delegar en els propis fills per a que ells ho aprenguin solets sense interferències.
- Si el meu fill em dóna la seva paraula que no navegarà per llocs inadequats i després ho fa:
 - No passa res,
 - Es veu clarament que té fusta de polític, serà un crac sens dubte.
- És molt important educar als fills sense donar exemple (fer-ho al revés per a què ho entenguin) i per exemple
 - Si tenim prohibit sopar als fills mirant la tele,
 - Cal que nosaltres ens passem tot el sopar consultant el correu electrònic del mòbil.

- **3.- ELS LÍMITS.**

- Si no posem mai límits a l'ús d'Internet als nostres fills, obtindrem dues avantatges:

- Mai estaran frustrats.
- I per tant mai patiran.
- Ara be cal tenir molt clar que hi ha un límit que sempre heu de respectar:
 - mai, però mai tallareu la connexió a Internet al vostre fill.
- És molt bo per socialitzar al vostre fill seguir les següents normes:
 - Que parli i conegui a terceres persones desconegudes
 - I cal insistir encara que ell no vulgui, que quedi amb ells sol sense presència dels pares, ja que quina és la millor manera de que una persona passi de desconeguda a coneguda si no és quedant amb ell?

• **4.- L'ESCOLA I INTERNET.**

- Internet o escola son termes contradictoris: així que cal triar.
- I es evident que es així ja que:
 - Si Internet i les xarxes socials encara no formen part de l'activitat reglada de les escoles, és per alguna cosa, no?
- Com a pares hem de ser conseqüents i per tant:
 - Sempre que l'escola ens demani autorització per escrit per publicar una fotografia del nostre fill perquè ha guanyat un premi internacional de molt prestigi i ho vulguin publicar a la revista de la escola, cal dir que no i que no.
 - Però en canvi, es molt important que com a pares publiquem les fotos dels nostres fills, amb l'etiqueta corresponent al Facebook, fen les activitats mes estranyes -amb un dit al nas, trencant branques dels arbres, etc-.
- La resposta dels pares davant del fenomen d'Internet és molt clara:
 - Tot això d'Internet és una moda que passarà aviat.
 - Desconfiï profundament de les escoles que organitzin activitats formatives relacionades amb la seguretat, Internet, els riscos, etc.
 - I doni de baixa immediatament al seu fill d'aquelles escoles que a mes incloguen una assignatura sobre seguretat, oportunitats, navegar segur, etc.

• **5.- EL MEU FILL ÉS “DIFERENT” (ÉS MOLT INTEL·LIGENT).**

- Si el seu fill actua habitualment d'alguna de les maneres que veurem a continuació, o una de dos:
 - O és que el seu fill és molt espavilat,
 - O que vostè és molt ruc (aquí es pot optar per qualsevol de les dos respostes).
- Si quan arriba a casa, el primer que fa el fill es connectar l'ordinador que té a la seva habitació, tanca la porta amb clau, no ens deixa entrar a ningú i passa moltes hores allà tancat no es preocupi:
 - Tots els grans personatges de la història han tingut etapes on han buscat fer un recolliment espiritual.
- Si quan Internet no funciona o te poca cobertura al mòbil el fill té com ansietat, canvis d'humor, crida o plora això vol dir que:
 - O bé que el fill està creixent com a persona.

- O bé que pateix per les companyies telefòniques ja que no poden prestar el servei d'Internet de manera correcta i estan perdent molts diners.
- Si sempre esborra l'historial de navegació, es que el nen és molt endreçat i sempre envia a la brossa allò que no és important (aquí es nota que ha rebut una bona educació mediambiental).

- **6.- LES CONTRASENYES.**

- Una contrasenya és un conjunt de caràcters secrets per confirmar l'accés a un recurs
- Però no és veritat, es una llegenda:
 - Que és la primera línia de defensa,
 - La primera barrera de seguretat,
 - Això es un mite que cal trencar.
- Per tant cal oblideu tot el que heu escoltat sobre les contrasenyes i apunteu els següents criteris que no us fallaran mai:
 - Que siguin fàcils de recordar:
 - El nom del nen,
 - Contrasenya,
 - 1234
 - Qwer.
 - Que no tingui més de 4 caràcter i res de barrejar números, lletres, majúscules i símbols estranys.
 - Cal apuntar-les en un paper i deixar-les enganxades a la pantalla, compartir-les amb els amics.
 - Cal utilitzar sempre la mateixa contrasenya i per tant no cometeu l'error habitual de tenir-ne diferents
 - No les canvieu mai (hem de ser tradicionals).
 - No utilitzeu un programa comprovador de contrasenyes segures.
 - Si algú et demana la teva contrasenya per correu electrònic, envia-li ràpidament, sense pensar perquè.

- **7.- EL CORREU ELECTRÒNIC.**

- No llegeixes mai el correu dels teus fills menors (si tenen entre 7 i 10 anys).
- Però si ho has de fer, fes-ho sense el seu coneixement ni consentiment i quan ja siguin grans (i a continuació busca't per cert, un bon advocat).
- No compris mai un nom de domini ni creïs un correu electrònic per a tota la família.
- Al contrari,
 - Cal que els fills s'acostumin a crear comptes de correu gratuïts
 - I així quan enviaran correus electrònics parlant de coses "rars", els hi apareixerà publicitat al costat per si volen comprar d'aquestes coses "rars".
- Com que al món hi ha gent molt bona que sempre ens vol regalar coses per correu electrònic o compartir amb nosaltres una herència que està en un banc a Costa de Marfil i que necessita a algú que li doni un compte

corrent, si reps un correu d'algú que et demana diners, cal enviar-los ràpidament.

- Si el teu fill rep correus electrònics d'un banc -encara que ni ell ni ningú de la família en sigui client-, on el banc li demana el número de la seva tarja de crèdit, el Pin, el numero de la signatura electrònica i altres dades personals, cal que
 - Contesti ràpidament sense preguntar als pares
 - I que faci tot el que li digui,
 - Abans que els del banc s'enfadin, ens executin la hipoteca o el que sigui i acabem tota la família al carrer, simplement per no contestar a temps un trist correu electrònic.
- Si el correu electrònic incorpora insults i altres paraules malsonants, cal que actuï de la següent manera:
 - Que el seu fill busqui al diccionari què vol dir la paraula malsonant (és una oportunitat d'or per conèixer molt bé el seu idioma).
 - I després cal que respongui amb una paraula pitjor.
 - I sobretot, que no ho expliqui a ningú.

• 8.- LES XARXES SOCIALS.

- Si el seu fill té menys de 14 anys i no li ha parlat mai del Facebook o del Tuenti o encara no hi és, un consell:
 - Truqui ràpidament al psicòleg per a què l'examini, ja que la cosa sembla greu.
- Cal dir-li que totes les dades que ens demana una xarxa social al donar-nos d'alta, cal facilitar-los sense excepció (si no ho fem, ella se'n recordarà tota la vida i serem els rarets de l'escola).
 - El nom i el cognom real,
 - L'adreça,
 - Els telèfons,
 - I per tant, mai han d'utilitzar un *nick name* o un nom inventat.
- Cal que el fill es doni d'alta a la xarxa social conjuntament amb altres amics,
 - Així el dia que un dels amics insulti a algú, ningú sabrà qui ha estat i així, tots aniran a comissaria junts.
- És important tenir clar un altre principi:
 - Jo com a pare no puc mirar el perfil del meu fill,
 - Però sí que ho pot fet tot el món (menys jo)
- Configurar les preferències de privacitat per a què només els nostres amics puguin veure el nostre mur, és una gran ximpleria ja que:
 - Per què cal explicar coses als nostres amics que ells ja saben prèviament de nosaltres, no?
- És important que el fill -i mai la mare o el pare- comparteixi a la xarxa social totes les dades de la família,
 - Especialment els comentaris dels pares respecte als seus caps o millor l'estat de salut mental.
 - O per exemple quan volem marxar de vacances tota la família, cal que ho expliqui tot abans a les xarxes socials, específicament:
 - On anem,

- Quants dies estarem fora,
- Que a casa no queda ningú,
- Que ja no tenim alarma (amb la crisi l'hem donat de baixa)
- I sobretot que pengi un vídeo al Youtube on es vegi tota la nostra casa per dins.
- També és molt bo compartir al mur les dades personals d'altres persones:
 - Sense demanar permís previ (així serà una sorpresa per a ells),
 - Sobretot el lloc on viuen, el seu telèfon, els seus gustos i malalties i les seves fotografies.

• 9.- LA VIDEOVIGILÀNCIA.

- Opti sempre per la videovigilància:
 - Encara que sigui per controlar els caragols que es mengen els enciams de l'horta i molt millor si hi ha
 - Gravació d'imatge i veu,
 - Amb càmeres mòbils,
 - I zoom.
- Per tant és molt recomanable instal·lar amb els fills càmeres a tota la casa
 - Especialment a les habitacions, els banys i webcams al seu ordinador
 - I connectar-les directament a Internet, així els fills ja estaran acostumats quan facin mèrits per participar a Gran Hermano (tindran molta experiència prèvia).
- Faci el mateix amb els videoporters connectant-los a la tele i a Internet.
- Cal gravar des de casa mateix:
 - Imatges del carrer,
 - De la casa dels veïns
 - I sobretot de llocs com escoles infantils, els hospitals, les seus dels partits polítics.
 - I tot això cal penjar-ho al Youtube i al Facebook.
- Amb tot això fomentarà la creativitat dels seus fills, qui sap si d'aquí sortirà algun director de cinema.

• 10.- ELS DISPOSITIUS.

- Ara parlem de telèfons mòbils, ordinadors, consoles, pda, tablets, etc.
- Aquí el primer consell és:
 - El meu fill té dret a tenir-les (ja ha cotitzat)
 - I per tant com a pares estem obligats a comprar-les (sense excuses, com les males notes).
- Un altre requisit d'un bon dispositiu és que:
 - Cal que es pugui connectar lliurement a Internet des de qualsevol lloc,
 - Per tant quan més hiperconnectats i intel·ligents siguin els dispositius, més intel·ligents i més hiperconnectats estaran els nostres fills (la conclusió és evident).

- Els dispositius han d'estar sempre a les habitacions del fills (a algú se li passa pel cap portar els llits del fills al menjador per controlar com dormen, doncs cal fer el mateix amb els dispositius).
- No fixi sobretot cap tipus de norma d'ús.
- Així si el fill només arribar a casa se'n va a la seva habitació, tanca la porta i segurament es connecta,
 - És molt bona idea per a l'economia familiar,
 - Si no, feu-vos una pregunta, què és més car per hora, la connexió a la línia ADSL o una persona que li faci companyia mentre no esteu a casa?
 - Teniu a casa un futur economista!
- Si el fill passa moltes hores navegant a les nits, és bo, no us preocupeu, de gran serà un gran regatista i qui sap si potser coneixerà a alguna persona famosa i farà bones amistats?
- Si tanca la pantalla quan vostè entra a la seva habitació, no malpensi:
 - Està fent exercici,
 - O està provant la resistència de les frontisses del portàtil (d'aquí sortirà un enginyer industrial).

• 11.- LA NAVEGACIÓ.

- El dret a navegar lliurement sempre és preferent als deures que la pàtria potestat imposa als pares respecte dels fills.
- Com que els meus fills a la xarxa fan el mateix que jo:
 - Llegir els diaris,
 - Comprar bitllets de tren,
 - Mirar que fa la borsa.
- Com a pare no cal que em preocupi i per tant
 - no acompanyis mai als teus fills en la navegació per Internet, no sigui que el contamineu amb els seus mals hàbits i gustos.
- Cal crear:
 - Un compte d'administrador pel fill (per a què tingui el control total de l'ordinador)
 - I un compte limitat pels pares (per fer només el que el nostre fill ens digui) ja que:
 - No és veritat que donem sempre el millor tall als nostres fills i nosaltres rostrem els ossos, no?,
 - Doncs el que fem a la vida real, s'ha de fer també a la xarxa (i si no ho fem així, els serveis socials ens obriran un expedient i després serà pitjor).
- Mira els llocs per on el fill navega (sempre que ell no els hagi esborrat abans), i no et preocupis si surten paraules com aquestes:
 - Bulímia,
 - Drogues,
 - Anorèxia,
 - Sexe,
 - Autolesió,
 - Tendències suïcides,
 - Ja que segurament esta escrivint una novel·la juvenil
- Cal acostumar-lo a que:

- No escrigui mai directament a la URL quan vulgui localitzar un web (es pot equivocar),
- Sinó sempre es millor pitjar directament damunt d'un enllaç, per exemple dins d'un correu electrònic d'origen desconegut, d'aquells escrits amb faltes d'ortografia i fer a continuació tot el que surti a la pantalla (així si passa alguna cosa, la culpa serà sempre d'un altre i no teva).
- Desconfia de les webs que:
 - Tinguin un cademat tancat,
 - O que després de “http” portin una “s” o certificat de seguretat “ssl”,
 - Ja que és una “s” que vol dir “sospita” i no pas “seguretat”.
- No cal crear cap menú de favorits per als fills.
- Si el nen navegant tot sol ha après moltes paraules en anglès com aquestes:
 - Ciberbulling,
 - Spam,
 - Sexting,
 - Moltes felicitats, no cal gastar-se els diners en acadèmies !

• 12.- LES DADES PERSONALS.

- Tot això de la intimitat i la privacitat és un invent modern, ja si feu memòria, abans al poble tot es coneixia i no passava res, ningú parlava de la llei de protecció de dades personals
- Així que si algú demana als vostres fills dades personals per Internet, cal que ells siguin educat i que sense preguntar les donin (no els hi hem dit sempre que quan algú et preguntí alguna cosa, siguis educat i respon?).
- Cal ser conscient que els menors i les seves dades personals són una mina per a les empreses:
 - Per tant cal explotar la mina des del primer dia
 - Així com a empresari és bo utilitzar als menors de 14 anys -amb enganys, és a dir sense que els seus pares ho sàpiguen- per a què ens donin dades personals dels seus pares com el nivell de renda, el seu estat de salut o a qui voten.

• 13.- LA SEGURETAT.

- Tampoc cometi l'error d'ensenyar al seu fill normes bàsiques sobre seguretat, i sinó faci memòria:
 - Quants de nosaltres hem anat de petits de vacances amb un SEAT 600, tota la família i el gos, les maletes i no va passar res, no?
 - Doncs ara molt menys, si damunt viatgem sense moure'ns de la cadira de l'habitació del nen.
- No cal fer còpies de seguretat mai (ara veureu la importància del dret a l'oblit).
- Respecte dels virus informàtics, a veure fem una reflexió:
 - No és cert que quan els nostres fills son atacats per virus i bacteris, el pediatra sempre ens diu que no ens hem de preocupar,

que és molt bo per a reforçar el sistema immunitari del nostres fills?,

- Doncs amb els virus informàtics passa el mateix, quant més es contaminin, més reforçats estaran.
- Els programes de control parental haurien d'estar prohibits per la llei i per tant:
 - Tot i que us recomanin instal·lar-ne un, no ho feu,
 - I si al final decidiu que sí, és millor que ho faci directament el vostre fill sense la supervisió d'un adult, perquè així ell sabrà com muntar-lo i desmuntar-lo (d'aquí sortirà un enginyer informàtic segurament).
- És important també no instal·lar de manera automàtica els avisos d'actualització, ja que ben pensat les coses velles tenen més encant que les noves, no?

• **14.- LA WIFI.**

- La WiFi és un mecanisme de connexió sense fils de dispositius electrònics i per tant:
 - La WiFi és molt segura, ja que com que no hi ha cable, ningú la podrà interceptar.
 - A veure, algú de vosaltres ha pogut capturar mai amb les mans una conversa entre dos mòbils?
- Cal descartar totalment tenir només un accés controlat per cable a Internet a casa, i per tant cal obrir la WiFi per a què tothom que vulgui, tingui connexió.
- Deixa sempre la WiFi oberta, sense contrasenya o si la tens no la canviïs mai, ja que és la manera de compartir solidàriament la teva connexió amb els veïns.
- El SSID -nom que identifica la teva xarxa- cal posar-hi el teu nom , el cognom i la contrasenya de la WiFi.
- Si localitzes una WiFi oberta, aprofita't del xollo per enviar informació sensible -dades de salut, preferentment-, ja que com que no hi ha cable, ningú la podrà interceptar.

• **15.- ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ.**

- Si mireu mitjans de comunicació (televisió, premsa, radio, etc.) que fan campanyes de comunicació sobre la navegació segura, els riscos de la xarxa:
 - Canvieu de canal ja que clarament us volen manipular.

• **16.- ELS ASPECTES PENALS.**

- Els advocats més coneguts i els que guanyen més diners són aquells que es dediquen al dret penal i per tant si volem que els nostres fills siguin uns bons advocats criminalistes és bo que facin pràctiques des de joves en aquesta matèria.
- A més dels fets comesos pels nostres fills en som responsables els pares solidàriament fins als 18 anys:

- Així si ell provoca un dany que val 30.000 euros d'indemnització,
- En respon el fill solidàriament amb els pares, manera molt bona pels fills de conèixer el significat de la paraula solidaritat.

• **17.- EL RESPECTE A TRAVÉS DE LA XARXA.**

- Les netiquetes són les normes d'urbanitat dels internautes, de comportament a la xarxa resumides en 10 regles que regulen el comportament d'un usuari.
- Val la pena saber que en realitat, són xorrades escrites per gent que no tenen res més a fer.
 - Per exemple una diu que no cal oblidar que la persona que llegeix un missatge nostre és en efecte humana i amb sentiments que poden fer-li mal.
- El cert és que cal acostumar als petits a jugar brut a la xarxa:
 - En el món del futbol, no és veritat que a qui es recorda més és a aquells jugadors que fan faltes a totes hores?,
 - Doncs a la xarxa passa el mateix.
- Així que de la mateixa manera que quan anem en cotxe i algú fa alguna cosa malament li diem el nom del porc, hem d'inculcar als nostres fills conductes d'autoprotecció, així si algú insulta al seu fill per correu electrònic, cal que faci el següent:
 - Contestar de manera impulsiva, ràpida (enlloc de Reflexionar i comentar-ho amb algú)
 - amb un improperi pitjor,
 - Esborrar el correu electrònic amb el comentari (per a no deixar rastre),
 - No explicar-ho als pares.

• **18.- ELS CONTRACTES.**

- Un contracte és un acord de voluntats entre dos o més persones que genera drets i obligacions, però per a què els fills no es traumatitzin des de ben joves, cal ensenyar-los que:
 - Els contractes només generen drets per als fills
 - I obligacions per als pares,
- Així que:
 - No establiu normes ni molt menys signeu contractes de bon ús de la xarxa amb els vostres fills (o es que voleu patir la desgràcia de tenir un futur advocat a casa?).
 - No acostumeu als vostres fills a llegir des de petits i per tant:
 - No llegiu mai els avisos legals,
 - Les polítiques de privacitat,
 - Ni les condicions generals de la contractació,
 - I per tant sempre que us trobeu amb un text del tipus “ha llegit la política de privacitat?”, marqui la creu amb el sí, però sense llegir-ho.

• **19.- I SI EL FILL FA UNA COSA MALAMENT, QUÈ FAIG?.**

- És difícil saber si el nostre fill fa coses malament,
 - Ja que com que no l'escoltem ni li preguntem
 - Jo recomanaria als pares que comprin una bola de vidre, ja que si no els hi funciona per veure que fan els fills, sempre poden sortir per la tele de matinada.
- Algú deia que si vols ser savi aprèn:
 - A interrogar raonablement,
 - A escoltar amb atenció,
 - A respondre serenament.
- Per tant cal fer-ho al revés (no interrogar, no escoltar, no respondre).
- Si algú de fora de casa ens diu que el nostre fill ha fet alguna cosa malament (un mosso d'esquadra, un jutge, un professor de l'escola, un pare, un amic seu), tenim diverses possibilitats:
 - El nostre fill es un sant i li tenen mania,
 - Són coses de l'edat i que amb l'edat, es curen.
 - Ser molt dur amb el fill, castigant-lo exageradament, no deixar que s'expliqui i posant-li la culpa a ell.
 - La culpa és de l'escola o dels mals amics.

- **20.- LA CONCLUSIÓ.**

- Seguint aquests passos -escrits amb molt sentit de l'humor, insistim-podrem aconseguir el nostre objectiu:
 - Convertir el nostre fill en un cibercriminal,
 - O, amb una mica menys de sort en una víctima de les xarxes i arrossegat-nos amb ell.
- I el que és més important:
 - El que avui és només una novel·la de ciència ficció,
 - Esperem que no s'acabi el dia de demà, com un reportatge on nosaltres, siguem els protagonistes.
- Per tant com que diuen que la única manera de no canviar, es no pensar, el debat es, volem canviar o no?.

© Ramon Arnó i Jaume Guasch, Lleida, 2012.

El web: www.lafamiliadigital.es
 El facebook: facebook.lafamiliadigital.es
 El twitter: [familia_digital](https://twitter.com/familia_digital)
 El linkedin: grupo.lafamiliadigital.es
 El blog: blog.lafamiliadigital.es